Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Canal de la Fàbrica del Molí

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Rivera del riu Llobregat
Emplaçament	Camí que surt del nus prop del km. 3 de la ctra. C-55 i travessa el polígon del Molí fins l'Areny
Alçada:	81

Coordenades:

Latitud:	41.54048
Longitud:	1.88566
UTM Est (X):	407051
UTM Nord (Y):	4599358

Classificació

Número de fitxa	08147 - 146
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Immobiliària Catalana Tèxtil. Pg. Progrés, s/n
Fitxes associades:	Conjunt industrial del Molí Espai d'Interès Natural Riu Llobregat L'Areny del Molí
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dt., 18/10/2011 - 02:00

Descripció

Canal de l'antiga Fàbrica del Molí, actualment encara en ús ja que al salt d'aigua s'hi ha instal·lat una petita central hidroelèctrica. La resclosa està situada a la zona de la riera d'Oromir, en un punt on el Llobregat assoleix una amplada considerable. És una resclosa de formigó, de forma recta i feta en tres nivells, amb una amplada d'uns 100 metres. Està equipada amb un sistema d'engranatges complex, amb canalitzacions de formigó que condueixen l'aigua cap una gran comporta d'entrada al canal, amb diverses vies de desguàs. El canal es dirigeix cap a la fàbrica, situada a un km aproximadament, tot passant per alguns túnels que foraden el barranc que hi ha al costat del riu en la zona inicial. El canal transcorre paral·lel a un camí de ribera. Normalment consisteix en un simple esvoranc al terreny, d'uns tres metres d'amplada i, en alguns punts, amb una profunditat considerable. Després de la fàbrica el canal continua gairebé 2 km riu avall, passant per alguna zona d'horts, fins a la desguassar al Llobregat passat el polígon de can Singla.

Història

Antigament en aquest indret hi havia el molí d'Olesa. La primera notícia és la concessió de les aigües del riu Llobregat a favor de la vila d'Olesa, en un establiment fet a l'any 1647. Una mica més tard, el 1676 el batlle general de Catalunya va concedir a la vila permís per la construcció del molí.
El 1695 l'Ajuntament va cedir el molí, que estava a mig construir i havia sofert desperfectes a causa de diverses riuades, a Bartomeu Minuart. Els veïns d'Olesa tenien l'obligació d'anar a moldre el gra a aquest molí. El 1795 els hereus de Minuart eren Francesc i Maria Gualba. Al segle XVIII aquesta família va donar nom al molí, i durant aquesta època s'hi van instal·lar batans. El 1865 els hereus de Minuart vénen el molí a Jaume Bernadas. Durant el segle XIX el molí va passar per diverses mans. El 1922 fou aportat per Comercial Anónima Vilà a la Indústria Olesana S.A. Cap a l'any 1946 aquesta societat decidí tancar el molí i construir-ne un de nou al final del Passeig del Progrés, on hi ha el Grup Escolar. Anteriorment, en l'emplaçament de l'antic molí s'hi havia instal·lat una fàbrica, coneguda com el Molí.
Sobre la fàbrica del Molí, cal dir que la va fundar l'industrial de Barcelona Josep Cuspinera. L'any 1880 consta que tenia 1.000 fusos, mentre que el 1906 ja arribava als 5.488. Als inicis funcionva com una nau on es llogava l'energia a tercers, en aquest cas hidràulica i de vapor. Aquesta última amb una força de 6.000 kg. Entorn de 1923 van entrar nous inversors a l'empresa, com els Vilà, de Barcelona, i la raó social es convertí en Indústria Olesana S.A. De llavors endavant la fàbrica s'ampia amb la construcció de noves naus. Durant les dècades de 1940 i 50 l'empresa va aprofitar el moment de gran expansió del tèxtil i continuà ampliant el conjunt, on hi van arribar a treballar unes 1.000 persones. Era l'empresa que ocupava més olesans, després de la colònia Sedó (en terme d'Esparreguera). Amb la crisi dels anys 70 tot el complex va haver de tancar. L'any 1981 fou adquirit per Immobiliària Catalana Tèxtil, empresa que des d'aleshores ofereix naus a lloguer. En els darrers anys s'ha reurbanitzat el conjunt i s'ha ampliat amb noves naus al sector de llevant.

Bibliografia

Anònim (1990). "El nostre molí", a Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà. Butlletí mensual, núm. 49 (desembre).
COBOS, Josep M (1994). Olesa al segle XIX. Col·lecció vila d'Olesa, 4. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 94-99
COBOS, Josep M (2006). Pagesos, paraires i teixidors al Llobregat montserratí. 1550-1850. Col·lecció vila d'Olesa, 12. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 268

